

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	celo leto . . . . . K 24—	v upravništvu prejemani:	celo leto . . . . . K 22—
pol leta . . . . . 12—	pol leta . . . . . 11—	četrt leta 5-50	četrt leta 5-50
na mesec . . . . . 2—	na mesec 1-90		

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izdaja vsak dan zvečer izvenredno močljivo in pravično.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta, za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravništvu naj se pošiljajo naročila, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posredovana številka velja 10 vinarjev.

Na pisarna naročila brez istodobne vpsolavne naročilnice se ne ozira.

Naredna tiskarna telefon št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto . . . . . K 25—	za Nemčijo:	celo leto . . . . . K 28—
	pol leta . . . . . 13—		pol leta . . . . . 13—
	četrt leta 6-50	za Ameriko in vse druge dežele:	celo leto . . . . . K 30—
	na mesec 2-30		

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakmarica. Upravništvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Priprave na jesen.

Z avdijencami v Išlo so se začele politične počitnice. Ali mir, ki vlada, je le navidezen, kajti čas se porablja za priprave za jesen.

Vlada je zopet obrnila svoje poglede na Češko in novič se pripravljajo, da poskusi doseči sporazumljenje med Čehi in med Nemci, saj je od tega odvisen ves notranji politični položaj. To pot se delajo poskusi, da bi veleposestniki češkega deželnega zbora vzeli »spravljenje« Čehov in Nemcev v roke. Veleposestniki imajo v češkem deželnem zboru 70 mandatorov in, kar je še večjega pomena, veleposestniki odločijo, kdo ima v deželnem zboru večino, ali Čehi ali Nemci.

Doslej so bili veleposestniki razdeljeni na dve skupini: Konservativni so stali na češki strani, ustavovrni pa na nemški strani. Sedaj pa sta se brez dvoma po vplivih od zgoraj združili obe skupini na skupno delo v ta namen, da poiščejo, kakor se je izrazil grof Fran Thun v gosposki zbornici, srednjo linijo med nazori ene in druge skupine, nemške in češke narodnosti, to se pravi: da doženejo, na kaj bi mogli tako Čehi kakor Nemci pristati, kako da bi se dosegel oni kompromis, ki bi mogel potem ustvariti nove razmere.

Danes ne more nihče vedeti, kaj bo uspeh teh prizadevanj. Očitno je le, da so med češkimi strankami elementi, ki odločno žele, da bi se doseglo sporazumljenje, kakor so zopet elementi, ki vsakemu sporazumljenju nasprotujejo.

V nekaki zvezi s temi stremljenji je pač tudi čedalje očitnejša nevolja čeških politikov na dr. Šusteršiča. Ta nevolja se javlja malone pri vseh strankah. Vse neuspehe, vse blamaže in poraze »Slovske Enot« v zadnjih mesecih državnozbornskega bojevanja vračajo zdaj češki politik na dr. Šusteršiča. Da leži mnogo krivde na dr. Šusteršiču, je čisto gotovo, a čisto gotovo je tudi, da leži ravno toliko krivde na čeških politikih. Zakaj pa so tako kratkovidni, površni in nepreudarni, da se dajo od dr. Šusteršiča za nos voditi! Ljubimkovanje čeških neklerikalcev s slovenskimi klerikalci ne datuje šele od lanskega leta. To traja že nekaj let in če prihajajo Čehi šele zdaj do spoznanja, da vsa Šusteršičeva poli-

tika služi le kranjskemu klerikalizmu, naj si to sami pišejo.

Vse, kar se sedaj godi v svrhu sporazumjenja med Čehi in med Nemci, ima v bistvu namen ločiti Čeha in Jugoslovane, in nevolja Čehov na dr. Šusteršiča je prav zaradi tega posebne važnosti.

Vladni krogi delajo na to z vsem svojim vplivom. Če se namreč Čehi ločijo od Jugoslovanov, potem bodo vladne stranke na jesen brez posebnih težav premagale opozicijo in obstrukcijo Jugoslovanov, in šle preko jugoslovanskih želja na dnevni red. Če pa se Čehi ne ločijo od Jugoslovanov, potem je mogoče le, da ali vlada odstopi, ali pa da razpusti državni zbor. Slovenski klerikalci si žele razpust državnega zbora, ker upajo, da pri novih volitvah se kak mandat pridobijo, večina čeških strank pa neče razpusta, kakor ga nečejo ne Poljaki, ne Nemci, ne socialni demokratje.

Letošnje počitnice so torej le navidezno mirne, kajti za kulisami se pripravljajo velike stvari.

Celjske drobtine.

Claudia Celeia — klasično mesto! Klasično v starodavnosti, a klasično tudi zdaj. — Ni še tako dolgo tega, ko je baje sin nekdanjega župana celjskega, Stiegerja, — znani »mož z gnilimi jajci« — oklofudal sedanjega župana dr. pl. Jabornega. Vsaj se ta vest tako kolportira po vsem mestu. . . . Klasično, ne?! — Znano je, kako se trudijo celjski nemškutarji, da bi si pridobili gospodstvo v okolici, oni, ki v lastni svoji hiši tako gospodarijo, da je joj. Ti bankerotni celjski »Nemci« bi si radi zaslužili slovensko okolico in tu je še ljudi, ki niti ob belem dnevu ne vidijo gorja, ki jim preti. . . . Ni-li to klasično? — Celjani pijó najdražjo vodo v Avstriji in iz zgó menda tudi najdražji plin. Tudi klasično! — Celjsko mesto je sploh eno najdražjih gnezd na avstrijskem jugu. Klasičen dokaz za to je dejstvo, da mora vsakdo tu plačevati od stanovanja 10% stan. vinarja ter 8% vodarine, torej od vsake kro-ne 18 vinarjev! Posledica temu je, da je Celje ostavilo več strank, ki so desetletja stanovali tu, ter da se jih mnogo seli v okolico, vsled česar je sedaj v mestu praznih stanovanj toliko, kot že dolgo ne. — Klasična oseba celjskega »amtsvorstanda«, dr. O.

Ambroschitz, je v poslednjem času postala poseben objekt javne diskusije. Osebito se kaj brigata za Ambroschitz mariborska »Untersteirische Volkszeitung« ter graški »Arbeiterwille«. Pa kaj to A., če se mu tudi očita zloraba uradne moči! On ne toži, ker ne — more. Zakaj ne more? No, o tem bi mogel najbolj dati razjasnila prejšnji župan, Julij Rakusch Tudi klasično. — Z novim šolskim letom dobita obe mestni ljudski šoli — deška in deklška — nova šolska voditelja. Za obe ti službi so seve kompetovali učitelji, ki že decenije tu službujejo in ki so vedno zvesto »delali« po intencijah znane celjske klike. A kaj so zdaj doživeli? Nihče njih ni prišel v poštev, so jim vse premalo »völlkisch — tüchtig«, ampak povsem mlada izvaneelska učiteljica bila imenovana. Vsekakor tudi klasično! — Bode-li tako postopanje pa odprlo enkrat gotovim ljudem oči? Videti hočemo to ob prihodu vendar enkrat kaj predrugeči, no potem bode to za staro Celeio najboljša — klasičnost. —

Star Celjan.

Dnevne vesti.

+ Neurje divja po Kranjskem — pozor kmetovalci. Nalivi, nevihte in toča so letos napravili silno škodo posebno po Dolenjskem. Upuščeni so vinogradi, sadje je skoro uničeno, na poljih je grozna škoda. Toča je bila časih tako debela, da je na pr. v Žužemberku razbila še opeko na strehah in v Mokronogu je voda udrla v nižje ležeče hiše. Kdo bo pomagal? Pri nas je navada, da pomaga država le toliko, kolikor ravno mora, kar najmanj mogoče. Če zadene Nemce nesreča, tedaj cenijo škodo kolikor mogoče visoko, dostikrat jo še višje cenijo, kakor je v resnici in za Nemce ima država vedno zadosti denarja. Pri nas je pa nasprotno. Saj so nam dali nemške gospodarje ravno v ta namen, da nas prikrajšujejo. Če naredi pri nas toča še tako škodo, jo cenijo kolikor se le da nizko in potem vržejo za podporo nekaj drobtinice, s katerimi ni nikomur pomagano. Seveda je naše kmetско ljudstvo kolikor toliko tudi samo krivo, ker ima slabe poslance, ljudi, ki nimajo nič vpliva in se nikdar resno ne zavzemajo za svoje volilce: Pa to je stvar kmetiskih volilcev samih in naj se

torej s svojimi zastopniki pomenijo, kakor vedo in znajo in naj se zahvaljuje njim, če ne bodo dobili nič podpore ali pa toliko, da ne bo nikomur pomagano. Resnica pa je, da se v Avstriji ne le z Nemci, nego tudi s Čehi in Poljaki v slučaju nesreč nikdar tako slabo ne ravna, kakor s Slovenci, posebno pa s kranjskimi Slovenci. Na eno pa opozarjamo Belokrajino in novomeški okraj. V kratkem bo volitev za državni zbor, in ker se je klerikalci boje, je zdaj prilika, pritisniti na deželni odbor, da bo resnično in izdatno pomagal. Če ima dež. odbor toliko denarja, da ga lahko skozi okno meče, naj zdaj pomaga vsaj Beli Krajini in novomeškemu okraju, zakaj drugim okrajem tako ne bo nič pomagal. Torej, belokrajinski volileci in volileci novomeškega okraja; zdaj zahtevajte, zdaj vam bo deželni odbor pomagal, ko bodo volitve končane, ne boste dobili niti počenega groša.

+ G. dr. Breje in tov., manj baharije! Za slovensko šolstvo na Koroškem je se dosegel lep uspeh z znano razsodbo drž. sodišča. Čast in hvale tistemu, ki je zmago izvojeval. Toda v »Miru« se nam vidi preveč baharije na račun slov. šol. društva in dr. Brejca. »Mir« piše: »To je jasna priča, kako slabo je zastopala ves čas sem slovensko šolstvo na Koroškem »Družba sv. Cirila in Metoda«, koje dolžnost bi bila, da bi bila kot varuhinja slovenskega šolstva že davno nastopila isto pot, ki jo je sedaj prepuštila »Slov. šol. društvo« v Celovcu. — V uvodu pa piše isti »Mir«, da občina St. Danijel in krajna šolska sveta St. Danijel in Strojna že par let bijejo hud boj za slovensko šolo. »Slov. šol. društvo« pa obstoji šele dobro leto. To je dokaz, da je začela boj občina s pomočjo obeh krajnih šolskih svetov, a »Slov. šol. društvo« je stvar pripriela, ko je bila že skoraj pri najvišji inštanci, da si je posadilo na glavo lovorov vence za boje imenovanih krajevnih faktorjev. Naravnost hudobno pa je, očitati vsled tega »Družbi sv. Cirila in Metoda« nedelavnost. Ali se ni vodstvo te družbe vsikdar poprijelo, ako je dobilo pršnjo ali vsaj inicijativo? Tudi v tem slučaju bi bilo storilo svojo dolžnost, ako bi se bili krajevni faktorji obrnili do njega. Toda vodja cele akcije je dr. Brejčev ljubljeneec in zaupnik, dasi je sicer v drugih slučajih poznal Dr. sv. C. M. Kje pa so bili dosedaj zaupniki in odborniki družbe na Koroškem gg.

Einspieler, Ražun in dr. Breje, ki je bil več let podpredsednik celovške podružnice? Zakaj pa niste prišli s takimi predlogi in inicijativami pred družbo? Sicer pa si kadita šele tedaj, ko se bo razsodba dejansko izvedla v vseh kor. slov. občinah.

+ Še nekaj za dr. Brejca in »Slov. šol. društvo«. Postali ste vse-mogočni, kakor se hvalite »Miru«. Grebinsko občino je vodil mnogo let dr. Brejčev zaupnik in Grafenauerjev tovariš v dež. zboru. Sedaj je županov namestnik. Vkljub temu pa, da so bili Slovenci toliko let gospodarji grebinske občine, imamo v trgu čisto nemško šolo, dasi jo obiskuje nad 90% slov. otrok. Isto je v Spod. Dravogradu. Tudi tam imajo v občinskem zastopu Slovenci večino, ki stoji pod vplivom župnika Rozmana, zaupnika celovških voditeljev. Tudi v tem trgu imajo samo nemško šolo, dasi je ogromna večina otrok iz slov. okoliških občin. Poučite torej najprej svoje pristaje o narodnih dolžnostih in pravicah!

+ Zakaj je družba sv. Cirila in Metoda liberalna. Koroško »Straž« silno boli, da se je toliko ljudstva udeležilo pogreba od klerikalcev zakladnega Cokana. Pogreba se je udeležil tudi potvalni učitelj družbe sv. Cirila in Metoda Prekoršek. In to smatra ta čedni list za povod, da more zopet prav sirovu napadati našo šolsko družbo. Po klerikalnem mnenju bi se torej družba ne smela udeležiti niti pogreba tistega, ki je postal ravno zaradi nje žrtev klerikalnih ubijalcev. Smešno pa je, da družbi sv. Cirila in Metoda ravno dr. Korošek predbaciva liberalnost, ki je vendar na zadnjem občnem zboru soc. kršč. zveze predlagal, naj se vsa klerikalna izobraževalna, obrambna itd. društva izpremene v klerikalna bojna društva. S tem je javno priznal to, kar smo mi že opetovano naglašali. Klerikalna »Naša Straža« torej ni več narodno-obrambno društvo, temveč privesek klerikalne politične organizacije, ki ima edini namen razširjati po naših obmejnih krajih klerikalno protinarodno misel.

+ Višek nesramnosti. — Celjska »Deutsche Wacht« že preti, da bodo »Nemci« v Celju ob Sokolskem zletu sredi avgusta t. l. »von ihrem Hausrechte Gebrauch machen«, ter rodi vlado, da naj vs slovnost sploh prepove. — Tako sme pisati obskuren listič na Slovenskem proti Slovincem ter ni niti — konfisciran! — Človek mora biti že posebne krvi, da

LISTEK.

Zrška.

Vilko Mazi.

(Dalje.)

IV.

»Naspal sem se, hvala Bogu«, se je pretegnil Palčič drugo jutro, ko so ga zbudili sirovi glasovi drvarjev na vasi. In takoj se je napolnila njegova duša žalosti. Ozrl se je okoli po umazani sobi od kota do kota in bi se bil kmalu zjokal. Vstal je, odprl majhno, vegasto okno z eno samo šipo, ki je bila od nesnage skoro neprosojna.

Oblačil si je suknjo, pa je priletelo skozi okno gnilo jabolko, zadelo ga v koleno in se razplosknilo ob njem; vsa hlačnica je bila marogasta.

»Tak tukaj tudi,« se je začudil in se umaknil v kot, da bi ga morda spet kaj ne zadelo. Ko se je napravil, je stopil iz sobe in razložil mežnarju, kaj se mu je pripetilo.

Ni se začudil starec, ampak se je posmehnul.

»Dragi moj; nič novega mi ne poveste. Paglavci so tu po vragu. Naravno! Očetje so po ves dan v šumi

in kadar so doma, zganjajo, pa se pretepajo z ženami. Saj se tako še časa nimajo brigati za deco. So še kje drugje otroci, pa takih zlikovcev menda ni nikoder.

No, pa kaj Vam bom pravil, saj jih bodete kmalu spoznali. . . . no, kako ste pa kaj spali!»

»O, čisto dobro! Trudnim kostem je deska mehkejša, ko spočitim bližina. Danes si bom pa že uredil svoje pohištvo; saj bom kar pri Vas ostal.«

»No, no, že prav,« je kimal zadovoljno mežnar.

»Ali je klavir še zunaj?»

»Kako ste rekli?»

»Ali je klavir še zunaj?»

»Še, še. Veste, ne slišim dobro, odkar sem se bil ono leto tako prehladil. Zato morate vedno glasno govoriti z mano, pa bom slišal in razumel. V veži ni bilo prostora, pa ga nismo imeli kam umakniti. Včeraj je vsa vas občudovala to čudno muziko. Nihče je ni še videl poprej, samo stari Marček, ki je bil že v Ljubljani in na Hrvaškem. On je tudi povedal, kako se pravi tisti muziki. Čakajte mo, kako je že čudno rekel (saj mu še verjeti nismo hoteli sprva); kako je že rekel — E, vrag te opali, alaba glavo imam že —

Klavir, ali ne?»

»O, čisto drugače. Haj, tristo so lenih, da se ne morem spomniti! —

Tako nekako: pijane je rekel, pa še nekaj čudnega zraven.«

»Pianoforte morda.«

»Je že res, pijaneporke, da da tako. Veste človek pozabi tako čudno besedo, pa še posebno, če je star kakor jaz, ki me tlači že blizu osem križev.«

Palčič se je mahoma obrnil vstran in butnil ob vsej žalosti v silen smeh. Misli je, da je Marček morda prav izgovoril, pa je nagluhi starec tako smešno razumel; in ni se mogel utolažiti od smeha.

»Ja ta Marček, sam zlomek je v njem,« je nadaljeval mežnar, ki ni opazil Palčičevega grohota. »Vse zna ta Marček in vseh zvijač je poln.«

Tako naprilično smo sedeli ondan v Stružarjevi krčmi doli, pa pride lisjak k mizi.

»Kaj boš povedal, Marček, novega?« sem ga nagovoril jaz, pa sem mu ponudil svoj frakljič.

»Čakajte, bom videl, kdo zna,« je dejal, pa je pobral z glav dva klobuka in se svojega ter jih razložil po mizi drugega tik drugega. Nato pa je odlomil košček kruha, pa je rekel: »Glejto, ta košček bom snedel, le dobro pazite in bo ga bom snedel, pa bo pod tistim klobukom, pod, katerim boste hoteli.«

Strahno smo pisali, ali bo res pogoltal tisti košček, ker je svet kakor

svitek. Zvečil je in zvečil, pa nam je res pokazal prazna usta in dejal: »No pod katerim klobukom hočete, da bo ta košček?»

»Pod tvojim že ne, ker si ga gotovo od samega zlomka kupil,« sem dejal jaz.

»No pa pod katerim drugim!»

»Pod mojim,« je izbral Matizelj. Marček je pobral naglo Matizljev klobuk, pa si ga je del na glavo in se nam posmehoval.

»No, kje je košček, slepar!« so vprašali pri mizi.

»Ali ni morda pod klobukom!« ce nam je rezal.

O, sam zlomek je v njem. Vsega spaka ti zna in tudi tisto Vašo čudno muziko zna igrati. Malo je bil že začel, pa je rad trmast, zato pa ga je kar prijelo, pa je šel domov, ko so ga nadlegovali fantje, da bi jim uredil kakovo okroglo.«

»Igral!« je vzbuknil Palčič nevoljno.

»No, da, igral. Potlej so se po polotilih rasbijati še poniglavo. V hiši sem bil že, pa jih nisem precej čul, dokler niso začeli prav počteno lomastiti in razsajati. Šel sem nadenje, pa sem prav počteno šel, dokler sem magel še hateroga doseči.«

Palčič je hitel tožena pred hišo, mežnar se je pobral čez na ulico, pa je opetovano

»Dosti jih nisem, saj veste kaj je paglavce, švigne kakor strela. . . .«

»Kdo vrag jim je dovolil odpreti!« je zagodrnjal Palčič, ko je videl razgaljene tipke.

»Kdo — nobeden! Tine Grižarjev je prijel za pokrov, pa se še trudil ni: kar odskočilo je.«

»Da bi jih tristo!« je kiel Palčič sam pri sebi, zaprl pokrov in nameril korake prek vrta v gozd.

V.

Ura je bila sedem. Iz dalje, morda od fare, je prihajalo v grapo zvočenje; zaletaval se je slaboten glas in je umrl v hladnem vzdihu.

Čudna tesnoba je stiskala Palčičovo dušo, ko je trudoma blodil po gošči. Nobenega prijetnega glasu ni bilo iz grmovja, niti žgolenja ptičev, ki bi spremljalo solnce, pravkar zraslo vrh smrek in hoj.

»Ej, žalostno je to solnce!« je vzdihnil Palčič, ko se je ozrl vanje. »Nič se ne smeje kakor drugod po božji zemlji, kadar vstane! Roma nad tem zakletim krajem, ker ne sme napraviti ovinka. . . . Kako ga je eram te poti; najraje bi leglo nazaj za smreke. . . .«

Tako se je zamislil Palčič v solnce in se veča je bila njegova bridkost. Spominjal se mu pogledalo oč v gozdu, ki se je ustavil malo pred vr-

bi mu ta ob tak praznost in ne-
sramnosti ne vzklopja. Naši Nemci
— neovirani od Slovencev — lahko
prizreajo razne izjavice slovesnosti,
Slovenci bi pa na svojih tleh radi na-
mišljene »nemške« tolpe — vsa čast
pravim Nemcem! — ne smeli imeti
svojih slavnosti! — Primanjkuje
nam besed, dostojno odigrosati tako
početje. Toda, svaka sila do vre-
mena!

+ Niti pogreb ni več svet kleri-
kalcem. O Cokanovem pogrebu piše
zadnja »Straža«; Dne 22. t. m. so po-
kopali čevljarja Cokana, ki je umrl
vsled ran, ki jih je dobil na vaškem
pretepu. Mi Vrbenčani obžalujemo,
da se je ta nesreča pripetila, mora-
mo pa konstatovati, da je bil zabo-
deni Cokan največji pretepač v celi
vasi, ki je leta predsedel v ječah. Po-
greba so se udeležile »najodličnejše«
gospe in gospodične s klobuki iz Zal-
ca, nekateri celo v črnih oblekah
Mi Vrbenčani imamo sočutje z da-
mami, ki so izgubile dičnega tovari-
ša. Nekateri Zalčani se res v obilnem
število udeležujejo pogreba, a samo v
nekaterih slučajih. Če kak kmet-po-
štenjak umrje, tedaj seveda ni prav
nobenega. Iz tega pisanja se zrcali
vsa tista krščanska ljubezen, s kate-
ro se tako radi ponašajo naši kleri-
kaleci. Nasprotnika ne puste niti ta-
krat v miru, kadar leži v grobu. Eno
priznanje je pa v tem dopisu. Kleri-
kaleci namreč sami priznavajo, da je
Cokan umrl vsled ran, ki jih je do-
bil od klerikalnih napadalcev. Nam
se zdi, da je bil dopisnik sam udele-
žen pri poboju. In mi svetujemo pre-
iskovalnemu sodniku, naj vpošteva
to priznanje.

+ »Klerikalizem, cerkvene slav-
nosti, katoliška mladina in nož — to
so pojmi, katerih ni možno ločiti.«
Te besede je napisal celjski »Narod-
ni Dnevnik« povodom uboja narod-
njaka Cokana. Klerikalna »Straža«
je pa radi gori navedene trditve vsa
iz sebe. Po njenem mnenju kaj tako
groznega še ni zapisal niti najhujši
sovražnik rimskega katoličanstva.
Pravi, da je ta trditev najhujša blas-
femija, ki je je zmožen kak sloven-
ski liberalce. Res, tu se mora jenjati
vsa katoliška potrepeljivost. Na ta-
ke »blasfemije« je treba odgovoriti
s takim govorečim orožjem, kakršno
je rabil Peskan pri naprednjaku Co-
kanu! Ampak — s tem še ne bo od-
pravljeno s sveta dejstvo, da so kleri-
kalizem, cerkvene slavnosti, katoli-
ška mladina in nož pojmi, katerih ni
možno ločiti. Če klerikaleci tega res
ne morejo verjeti, potem so gotovo,
kakor trdi »Straža«, udarjeni z
egiptovsko temo. Če pa se klerikaleci
hočejo prepričati o resničnosti go-
venje trditve, potem naj samo blago-
voljivo poizvedeti, po kolikih cerkvah
so bile zadnje tri nedelje cerkvene
slavnosti, takozvano žegnanje, in ko-
liko ubojev in umorov se je zgodilo
neposredno po cerkveni slavnosti, ta-
korekto pred cerkvenimi vratmi. To,
prijetelj »katoličani«, to je blasfe-
mija!

+ Tečaj za ubijalce. Katoliška
»Straža« naznanja, da se priredi le-
tošnje zimo v Mariboru tečaj za ubi-
jalce. Vadili se bodo v mahanju s
koli in v sukanju z noži. Vaditeljski
tečaj bo gotovo dobro obiskan, ker se
bodo vezbali na njem kandidacije iz
cele Slovenije.

+ Iz deželne odbora. Meseca
avgusta se vrši posvetovanje pri za-
danih činiteljev radi vpeljave redne-
ga gospodarstva pri obrtno-nadalje-
valnih solah. V bolnici se vpelje no-
va moderna sterilizacijska naprava
(digestorij), ki bode stala 9000 K.
Društvu »Angel varuh« v Spodnji
Šiški se podeli deželna podpora v
znesku 800 K.

+ Priznanje. Nadučitelj Ivan
Pokorn v Horjulu je dobil za zve-
sto 40letno službovanje častno sve-
tinjo.

hom. Drevje je bilo tam posekano, za-
to se je videlo doli v vas in še nižje,
prav v dno grobe.

»Odrpti grab!« je zavpila bolest
v Palčičevem sre in oči so se orosi-
le. »Torej tukaj sem obsoben živeti —
ne živeti, ampak umirati, poginjati!
O, malopridni svet, neodpustna je
tvoja nehvaležnost in tvoja krivi-
ca!«

Tako je tožil, sél na parobek, za-
pri oči in utonil v svoji žalosti.

Okrog po hribih so zavzele se-
lire v enakomernih jadrnih jekih. V
strašno otožno jeremijado so se izli-
vali ti vzdih. Včasih je zaklical kje
robati glas, zategnjeno in zamolklo,
pa se je odvrnil drugi, grozno sirov,
nečloveški.

»Med divjaki sem«, se je vzdra-
mil Palčič. »Se ubili me bodo!«

Ura je bila blizu devet in zato je
krenil v dolino.

»Učitelj, učitelj!« so kričali pa-
glaveci, ko so ga ugledali in mahoma
so se poskrili.

»Divjaki — saj sem prav rekel«,
je potrdil natihem, ko je videl, kako
so se potaknili.

»Ni čudno, da se je ustrelil moj
prednik. Bogme, da je vseeno zaslu-
žil nebesa, če je prebil pet let med to
sodrgo!«

(Dalje prihajajo.)

+ Is srednješkola štuka. Pro-
fesorji: dr. Alfons Lovčič in dr.
Oton Janker v Ljubljani, dr. Josip
Debevec v Kranju in Ivan Maselj v
Novem mestu so pomaknjeni s 1. ok-
tobrom 1910 v osmi činovni razred.

— Starost v svedlu. Maršikali
akrabai rodilni daje otroka nato v
nemško šolo, da bi se bolje naučil
nemškega jezika. Starši mislijo, da
bogve kako dobroto store otrokom,
ako jim omogočijo, da se v nemški
šoli nauče malo spakedrane nemšči-
ne. Če bi starši le malo pomislili, bi
takoj spoznali, da silno grede na svo-
jih otrocih, ako jih pošljejo v nemško
šolo. Vedeti bi morali, da se otrok
tudi na slovenski šoli nauči toliko
nemškega jezika, kolikor mu je po-
treben v življenju in sicer pravilnej-
šega jezika, kakor se ga nauči v nem-
ški šoli med nemškutarškimi otroki.
In zraven tega se vendar ne sloven-
ski šoli privadi pravilnega sloven-
skega jezika da more vsaj v poznej-
šem življenju spisati pravilno sloven-
sko pismo. Učenec pa, ki pride iz
nemške šole, ne zna niti nemškega,
niti slovenskega jezika. Zapisati ne
more niti »nega pravilnega stavka,
bodi si — nemščini ali slovenščini.
Da je to resnično, so pokazali letošnji
vzprejemni izpiti na tukajšnjem
c. kr. učiteljsku. Prvi učenec iz nem-
ške šole, in sicer iz šulferajnske šole
v Hrasniku, pa je tudi prvi pri iz-
pitu — padel. Vsa blažena šulferajns-
ka nemščina ni mogla dati mladeniču
tistega znanja, ki bi ga bil dobil,
ako bi bil hodil v slovensko šolo. Iz
tega slučaja naj si vzamejo slovenski
starši za nauk to, da spada slovenski
otrok edino le v slovensko šolo.

— Izžrebanj porotniki za III. po-
rotniško dobo, ki se prične dne 29.
avgusta t. l. Glavni porotniki so: Av-
seneg Anton, posestnik v Vrhnjah;
Bürger Leopold, trgovec v Ljubljani;
Benkovič Valentin, posestnik v
Kamniku; Babnik Valentin, posest-
nik v St. Vidu pri Ljubljani; Can-
toni Viktor, trgovec, Černič Ivan,
posestnik, Češnik Ivan, trgovec,
Drelse Oton, tovarnar in posestnik,
Drofenig Franjo, trgovec in posest-
nik, in Goetzl Aleksander, pozlatar,
vsi v Ljubljani. Griželj Josip, tovar-
nar v Škofji Loki; Grile Alojzij, po-
sestnik v Podkorenu; Jerančič Vil-
jem, gostilničar in posestnik, in Ko-
renčan Ivan, trgovec, oba v Ljubljani,
Košir Ivan, posestnik v Škofji
Loki, Košmelj Josip, mesar in po-
sestnik v Železnikih, Kregar Andrej,
mizar in posestnik v Vižmarjih, Lav-
tižar Josip, posestnik v Kranjski go-
ri, Mally Franjo, tovarnar in posest-
nik v Ljubljani, Majdič Josip in Ma-
renčič Rajmund, trgovec in posest-
nik, oba v Kranju, Očepek Ivan, po-
sestnik in župan na Križu, Pelc Aloj-
zij, revizor in posestnik, Perles
Adolf, posestnik, in Pirč Gustav, ra-
vnatelj kmetijske družbe, vsi v Ljub-
ljani, Pongrac Anton, tovarniški
uradnik na Savi, Rojina Josip, kro-
jač, Ružička Ivan, c. kr. katastralni
ravnatelj v p., Sertič Fr., c. kr. taj-
nik v p., Seunig Karol, usnjar in po-
sestnik, in Stenovec Robert, zasebnik
in posestnik, vsi v Ljubljani, Slane
Franjo, veleposesnik v Litiji, Simon
Franjo, klučavničar in posestnik na
Vrhnikih, Terpene Jakob, gostilničar
in posestnik v Ljubljani, Zupan Fran-
jo, c. kr. davčni oskrbnik v pokoju,
v Kranjski gori, Žvab Franjo,
posestnik na Javoniku. — Nado-
mestni porotniki: Guček Martin, po-
slovodja, Košir Juri, klepar in po-
sestnik, Krivic Ivan, trgovec, Kunc
Alojzij, krojač, Kunstler Josip, ko-
vač, Magi Franjo, agent, Petschnig
Rajmund, medičar, Zorec Franjo,
branjevec in posestnik, ter Zenko
Ivan, tapetnik in posestnik, vsi v
Ljubljani.

— Hišni posestniki mesta Ljub-
ljane se opozarjajo, da je podati po-
pise hiš in napovedi o najemnin-
skem dohodku za priredbo hišne naj-
emnine za leti 1911/1912 najkasne-
je do 31. avgusta 1910 pri c. kr.
davčni administraciji v Ljubljani.

— Zadržana šola v Ljubljani
nas prosi konstatirati, da so bili dose-
daj sprejeti v to šolo vsi mladeniči
iz Bosne in Hercegovine, ki so se za
sprejem oglašili, ne le tisti, katere je
priporočal škof Stadler.

Z Viča se nam poroča: Tudi nas
že oblegajo peveci pevskega društva
»Ljubljanec«. V nedeljo so se v neki
gostilni pod vodstvom Svetka jako
prešerno obnašali. Mlad, nadebudni
mlečozobneš je v svoji zagrizenosti
metal Ciril-Methodove užgalice ob
tla. Tudi »Sokolska koračnica« jim
ni bila po volji. Razgrajali in izsi-
vali so sploh tako, da se imajo le mir-
nosti navzočih gostov zahvaliti, da
se ni kaj hujšega pripetilo. Svojo ču-
karsko korajžo so pa pokazali s tem,
da na zahtevo gostov še svojih imen
si niso upali povedati.

Na smrt obsodeni Reje posla-
ščen. Cesar je pomilostil zaradi umo-
ra svoje žene na smrt obsodjenega
Andreja Reje c. Najvišji sodni kot
kasacijski dvor je spremenil smrtno
kazen v 20letno težko ječo, poostreno
z enim postom vsakega četrtega in

na dan 28. svečnega vsakega kasac-
skega leta s samotnim saporom v
temnici.

— Otok pod vjahnem. Jožef Br-
kila v c., čevljar v Dobelem vrhu pri
Laverci, ima 2 let starega otroka,
katerega je nadzoroval njegov 10 let
stari sinček Jožef. Igrali so se na do-
mačem vrhu, ki leži tik proge dolenj-
ske železnice. Vlekel doljeve nezapos-
ni prišel je otrok na železniški tir. V
tem trenotku pridirja vlak. Otok je
ostal živ, zadobil je le male poškodbe.

Pod oknom so trebili pri hiši An-
dreja Porenta v Vevčah neki fantje,
kar je tega tako razjezilo, da je tekel
za njimi in jih raspedil. Na krištoju
Vevč in D. M. v Polju sreča tri fante.
V svoji razburjenosti mahne brez
vsakega povesda s palico po fantu
Andreju Rantu in ga, s nakoncno oko-
vano palico, zadene pod desnim očes-
om, tako, da je dobil Rant precejšnjo
poškodbo.

Groznja vlačugarja. Posestniko-
va žena Neža Kobi iz Verda je ne-
sila iz Vrhnike na glavi vrečo moke
domov. Pri Pritiskovi žagi v senci je
bil velik, močan človek, rjavih brk-
ov, Neža Kobi pride mimo, a on je sko-
čil pokonci ter jo prijel za ramo, ho-
teč ji menda silo delati. Žena se je
napadala tako ustrašila, da ji je vre-
ča z glave padla. Začela je na vso
moč klicati na pomoč. Potepuh jo pa
primo za usta in ji zagrozi, da jo bo-
de zaklal, če ne bode tiho, nakar jo
je odkuril proti Vrhniki. Po popisu
je napadalec kakih 40 do 50 let star,
velik, močan človek, rjavih brk-
ov, oblečen v rjavo obnošeno obleko,
pokrit je bil z obnošenim klobukom.
Orožniki poizvedujejo po njem.

Pravi poročnik je Jože Rozman
iz Dolenjega Karteljevega nad Mirno
pečjo. Najprej je z žvepljem pomoril
sosedu Kramarju 14 panjev čebel.
Ker so ga videli, ko je tekel, od čel-
beljnaka, ga je šla Terezija Kramar
drugi dan na njegov dom na odgovor
staviti, pa jo je z odprtim nožem za-
podil iz hiše ter vrgel za njo še par
debelih kamnov, kojih eden jo je ta-
ko zadel na levo podleh, da jo je zlo-
mil. — Gosp. fajmošter Kolbezen v
Mirni peči, pošljite to svojo ovčico —
v Novi Lurdi, mogoče se poboljša.

Državna cesta iz Novega mesta
v Metliki. Piše se nam: »Blanku«
»Državna cesta« v petkovi glavni izdaji
»Slov. Naroda«, v kateri piše dopis-
nik iz Bele Krajine o zanemarjanju
državne ceste iz Novega mesta v Me-
tliko, je dostaviti sledeče: G. dopis-
nik se moti, ker piše, da bi bila drž-
javna cesta iz Novega mesta v Me-
tliko zelo zanemarjena, nasprotno
pa je res, da skrbim z največjo vno-
mo za to cesto in jo cestarji tudi naj-
vestnejše snažijo, zlasti že radi po-
manjkanja toliko zaželjene in oblju-
bovane belokranjske železnice, da
imajo Belokranjci vsaj dobro cesto
za hojo in vožnjo. Res je, da neurje,
kakor na primer zadnji pogosti na-
livi, raztrgajo in razgrapajo cesto,
kar se zgodi pri vsaki cesti, posebno
še po klancih, a to urno popravijo ce-
starji. Strmi klanci pa so z novo ce-
sto popolnoma odpravljene, kjer se pa
še nahajajo, tam bo cesta v kratkem
popravljen. Kar se tiče jarka in
kanala v Metliki, omenim le to-le:
Ondotni cestar dobro pazi in vestno
čedi cesto, a povedal mi je, da gonijo
po tej cesti v Metliki vsak dan štiri-
krat po več kot 100 glav goveje živ-
vine, kar gotovo nima čednih posledic.
Seveda cestar ne more stati za vsako
kravo, da bi sproti strgal nedopad-
ljive odpadke. Kar pa zadeva kanala
v Metliki, omenim, da ne sodi v moje
področje, ker so zaprti kanali v me-
stu v oskrbi občine. Če je v kanalih
nesnaga, tega ne zanikujem in ne
ugovarjam Vaši sodbi, pač pa upam,
da bode te priznali, da je urejevanje
državne ceste iz Novega mesta v Me-
tliko vestno in točno. — S spoštova-
njem Franc Ramor, c. kr. cestni
mojster v Novem mestu.

Nevaren fant je France Macele
iz Zemlja št. 33 v Beli Krajini. Dne
19. t. m. so se vračali nekoliko vinje-
ni z Metliškega sejma domov France
Macele, Miha Jaklič in Mate Filak.
V Primosotju je začel groziti Mace-
le, da bo z nožem osuval nekega Ja-
kličevega sorodnika, čemur je Jaklič
ugovarjal. Ker sta se po poti prička-
la, je rekel Filak, naj bošta vendar
že enkrat tiho. Tedaj je skočil Mace-
le k Filaku in ga sunil z odprtim no-
žem v tilnik. Jaklič je Filaka branil,
toda Macele se je obrnil in petkrat
sunil Jakliča v levo stran prsi, da
mu je odprl prsno duplino in ga
smrtno nevarno poškodoval. Nevar-
nost je tem večja, ker so pelagali Ja-
kliču doma na krvave rane —
konjake odpadke, vled česar se bodo
rane najbrže ognojile. — Gospod žu-
pnik Rome v Podzemlju, kako pa va-
gajate svoje farane.

Presenečen je ml. Florian Sta-
niša je prišel dne 19. t. m. v Me-
tliko na semen, se pogodil za eno
kravo, — pa ni imel s čim plačati,
ker je bila listnica prazna. Doma je
imel v njem 190 K, toda pri odhodu
od doma je vstal listnico v šep, ne
da bi se bil prepričal, če je še denar
v njem. — Denar je vsel najbrže dva-

najletni pastir Ivo Papež, ker je
služil tudi v Vini vasi pri Stanise-
vem sosedu, pa je par dni pred sej-
mom neznao kam pobegnil, najbrže
na Hrvaško, kjer je doma.

Z nožem zabodena. Poroča se
nam: V Novi cerkvi pri Celju sta
bila ob tepahu v nedeljo, dne 24. jul-
ja t. l. z nožem zabodena sidar Javorn-
nik, uslužbenec pri zidarskem moj-
stru Golograncu v Celju, ter njegov
brat, domobranec pri celjskem bata-
ljonu; prvi je do smrti, a poslednji
smrtno nevarno ranjen. — Kam
smo prišli! Človek bi mislil, da je v
Kalabriji, ne pa na — Slovenskem.

Silke nemške kulture. Iz Gradca
se nam piše: Te dni je neki brezposel-
ni delavec B. Antahazy, brez vsega
povesda po roparsko napadel neko
ubogo in sirotasto žensko po imenu
Terezijo Mesner. Na divji in sirovi
način jo je začel pretepati huj-
še, kakor kakšno žival, da ji je vsled
tega prizadjal več težkih ran na tele-
su; nazadnje pa jo je še trpinčil in
vlačil po tleh. V Gradcu se torej že
kar pri belem dnevu, brez vsega po-
voda kar tebi nič meni nič ljudje na-
padajo, preteplejo in morijo. Taki
roparski atentati se tu dogajajo vsa-
ki dan. In kakšna svinjarstva so tu
na dnevnem redu! Na Dunaju se ne
zgodi toliko zločinov in drugih svin-
jarij, kakor ravno v Gradcu. Vse-
nemški prusovski Gradec bo menda
potemtakem edino mestu v Avstriji,
kjer se uganjajo anarhistične svinja-
rije.

Sneg v juliju. V nedeljo ponoči
je nastala okrog Bovca silna nevihta.
Padala je toča in lilo tako hudo, da
je bilo takoj vse pod vodo. Vrhove
gora pokriva nov sneg.

Breztaktost italijanskih rdečih
internacionalcev. Pišejo nam iz Tr-
sta: Poročali smo že o nadvse klaver-
nem sprejemu ljubljanskih in gori-
ških socialdemokratov v Trstu. Za-
beležiti pa moramo še nekaj brez-
taktosti italijanskih »internacio-
nalnih« sodrugov, ki so jih zagrešili
nasproti tržaškim Slovincem. In to
najbrže v zahvalo, ker so jim ti po-
slednji pripomogli do desetih man-
datov v mestnem svetu in deželnem
zboru tržaškem. Ko se je pomikal
sprevod »žalostnega spomina« po uli-
ci »Torrente« proti »Delavskemu do-
mu«, je par internacionalnih (!!)
italijanskih barab kričalo: »Evviva
Sloveni di Lubiana e Gorizia, ma
abbasso i ščavi di Trieste!« (»Živio
Slovenci iz Ljubljane in Gorice, ali
doli z onimi iz Trsta!«) Poslanec Pit-
toni, ki je pred »Delavskim domom«
došlece pozdravil v italijanskem je-
ziku, ni imel nič bolj nujnega, kakor
da je v svojem pozdravnem govoru
napadal tržaško slovensko delavstvo
in je pital s »krumirji« (stavkokazi).
Ko so »sodrug« zvečer spremljali
Ljubljancane in Goričane na kolo-
dvor, so ideč mimo »Narodnega do-
mor« zopet nekateri italijanski fana-
ti kričali: »Abbasso il Narodni
dom!« Kako so vse te breztaktosti
italijanskih internacionalcev vpli-
vale na slovenske sodruge, ne vemo.
Pač pa nam je znano, in smo čuli iz
ust nekaterih Ljubljancanov, da so
bili ti poslednji kar razočarani, ter
da se niso niti najmanj počutili
»svoje med svojimi«. Edino oni, ki so
prišli v »Narodni dom« in gostilno
»Narodne delavske organizacije« in
druge slovensko - narodne lokale, so
se počutili res — med svojimi. Slo-
venska govornica, tržaški Regent in
ljubljanški Kristan, sta se izogibala
vsakemu napadu na tržaške Sloven-
ce, kar je edino pametno bilo. Le
smešno se nam je zdelo, da se je Re-
gent radi mizerne sprejema izgo-
varjal na — slabo vreme. — Res, ža-
losten izgovor!

Ljubljanske »socialne demokra-
tije« na tržaški ulici. Pišejo nam iz
Trsta: Minulo nedeljo predpoldne
sem slučajno stal na pragu neke pa-
lače, ko prideta mimo mene dve da-
mi z rdečim trakom in napisom:
»Ljubljana« na prsih. Ena je tožila
drugi, kako mrtev in hladen je bil
sprejem, kar se jej čudno zdi, ker je
vedno čitala, da tržaški Slovenci ta-
ko navdušeno sprejemajo sem doli v
Trst dole Slovence. — Druga ji pa
poveže v to »pertožengo« z uprav
ljubljanško naivnostjo: »pa v cerkev
morave tudi iti!« — »Pa res,« se od-
reže prva, ali hitro se premisli, re-
koče: »Ah, nič ne bom šla, saj tako v
Ljubljani dovolj molimo in hodimo v
cerkev.« — Čudno le, da rdeči trak
ni dobil pri teh besedah — blede
barve!

Podriš se pretekli dne v Gradi-
šču staro in občezano Cenkarjevo
hišo št. 6, kjer je bila ves čas tudi go-
stilna. Tik novega nemškega gleda-
lišča stojičica popolnoma so last »Kranj-
ske hranilnice«, ki jih pa ne bo dala
vseh podreti; prami prostor bo dala
zasaditi.

Tihovanje Dunajske ceste se le-
tos nadaljuje s porfirnimi kockami.
Nove hiše si agrade: Jos. Bevc
na Dolenjski cesti; Jernej Hlebč v
Hradeckega vasi in Terezija Kubal-
ka v Čopovi ulici.

Skandal v hotelu »Union«. Da-
nes krožijo po Ljubljani uprav go-
rostanse govorce o škandalih v ka-
toliškem hotelu »Union«. Čuje se, da
bi bil moral restavratore Brečič od-
iti, ker mu je bilo sodniško odpove-
dano, on pa da neče iti. Čuje se o di-
ferencah pri denarju in o drugih
škandalih. Tekom prihodnjih dni se
te stvari še pojasne.

Zdravstveno stanje mestne obči-
ne ljubljanske od 10. do 16. julija.
Rojenih je bilo 19 otrok, poleg teh
tudi trije mrtvorojenci. Umrlo je 32
oseb, med katerimi je pa domačinov
samo 13. Vzrok boleznih je bil pri dveh
škrlatica, pri sedmih jetika (3 tuje),
pri treh mrtvoud, pri enem nezgoda
in pri devetnajstih različne druge
bolezni.

Zaklalo se je v mestni klavnici
od 3. do 10. julija 84 volov, 5 krav,
3 bike, 106 prašičev, 212 telet, 62 ko-
štrunov in 3 kozličje. Zaklane živine
se je vpeljalo: 1 prašič, 14 telet in
179 kg mesa.

Izredna najdba. Danes je na Slo-
venskem trgu neki justični paznik na-
šel bodalo tukajšnjega c. in kr. 27.
pešpolka. Pri bodalu je bil listek, na
katerem je bilo napisano, da nekdo
pušča bodalo tam iz nsmiljenja do
vojaka, da ga ne bode moral sam pla-
čevati. Svetuje pa, da naj fant drugič
rabi mesto bodala žemljo, ker hodala
ne zna rabiti. O kaki rabuki, katere
posledica bi bilo to, nam ni nič zna-
nega.

Nasilneža. Ko je včeraj popol-
dne sedel delavec Lovro Zemljak v
neki gostilni na Emonski cesti, sta
se mu pridružila še dva druga gosta,
za katera je plačal nekaj piva. Ko so
spili, sta ga izvabila v Mestni log.
Ko so bili že precej daleč, sta ga za-
čela priganjati, da jima da kaj de-
narja. Zemljak je bil res dobrega
srca ter jima hotel dati 2 K. Ne-
hvaležneža pa nista bila s tem zado-
voljna, marveč sta ga zgrabila, mu
izpulila iz rok denarnico, v kateri je
imel 6 K denarja, potem pa zbežala
proti Viču. Identiteta je policiji že
znana in je upati, da prideta lopova
čim prej v varnost.

Med igro je bil včeraj popoldne
okraden delavec Fran Bratkovič. Ko
so ležali v travi in igrali na karte,
mu je medtem izginila iz žepa ura z
verzičico. Policija ima danes že osum-
ljence, kakor tudi uro v rokah. Za-
posljeni so vsi pri poglavljenju Gru-
berjevega prekopa in doma iz Hrva-
škega. Zovejo se: Jožef Barešič, Ni-
kolaj Jugovič in Jožef Krakar. Za-
nimivo je to, da je Krakar vojaški
begunec c. in kr. 53. pešpolka, Jugo-
vič pa je izvršil IV. gimnazijski raz-
red, sedaj pa pride za njegovo na-
obrazbo vsekakor neprimerno delo
in postal je naspoled tat. Pač bridka
usoda. Vse so oddali sodišču.

Do uses zaljubljen je bil danes
ponoči nek postaren mož v neko
služkinjo. Ljubezen je vzklila v nje-
govem srečanju ob 3. zjutraj. Vstal
je, ter šel trkat nek služkinji na
okno. Ker se pa okence ni hotelo od-
preti, je začel postajati vedno hujši,
naspoled pa začel z vso silo razbijati.
Ker pa le ni bilo miru, so poklicali
stražnika, ki je zaljubljenega starca
odstranil. A še potem je zatrjeval, da
ima do dekleta vse pravice, češ, saj
sem ji enkrat dal že 2 goldinarja in
zato hočem imeti tudi z njo nekaj
kratkih uric. Jih je pač imel, a le
pod oknom.

Zid ponosnazili so danes ponoči
ponočajki na Poljanski cesti št. 43,
ter pomotali na cesto neki stranki
posode s cveticami. Zlikovci se
znani.

Delavce je prišel motiti včeraj
mek metlar k neki stavbi. Ko ga je
nek predelavec opozoril, da naj da
mir, se ga je le - ta dejansko lotil in
ga s pomočjo nekega zidarja telesno
poškodoval. Zadnjo besedo bode iz-
reko sodišče.

V blaznico so včeraj odpeljali
delavca Frana Lenarčiča, kojemu se
je bil na Ahacljevi cesti omračil um.

Sedlo ukradeno je bilo včeraj po-
poldne pri nekem kolezu v veži hiše
št. 2 na Slovenskem trgu. Tat bi bil
bržkone rad odpeljal celo kolo, a ker
je bilo pa zaklenjeno z varnostno za-
pono, se je zadovoljil le s sedlom.
Lastnik ima 11 K 60 vin. škode. Pred
nakupom se svari.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z
južnega kolodvora odpeljalo v Ame-
riko 28 Macedoncev in 41 Hrvatov,
nazaj je pa prišlo 142 Hrvatov. 10
Hrvatov je šlo iz Zagreba v Nau-
markt, 9 iz Zaprešiča v Ribnico, 10
se jih je pa povrnilo iz Tridenta na
Reko.

Izgubljeno in najdeno. Delavka
v tobačni tovarni, Cecilija Marnova,
je izgubila srebrno žensko uro. —
Poštni sluga, Juri Bizovičar, je našel
črn ženski dežnik. — Anton Kotnik,
policijski stražnik, je našel črno us-
njato denarnico z manjšo vsoto de-
narja.

»Slovenske Filharmonije« celo-
ten orkester koncertira jutri od 8. do
12. zvečer na vrhu hotela »Tratnik«
(»Zlata kaplja«), Sv. Petra cesta št.
27. Vstopnina 40 vin.

Grand cirkus Frères Villand

u Lettermannovem drevoredu

pride v četrtek, 28. julija s posebnim vlakom z 20 vagoni v Ljubljano in bo že tisti večer,

28. julija ob 8. uri zvečer

velika otvoritvena gala predstava

z velikomestnim sporedom.

Vsaki dan spremenjen spored.

V nedeljo, 31. julija

2 veliki poslovnini predstavi

Ob 4. pop. Ob 8. zvečer. Pri popoldanski predstavi plačajo otroci na vseh sedežih polovico.

Gene prostora: Loža za 5 oseb 20 K, sedež v loži 4 K, sedež na tribuni 3 K, I. prostor 2 K, II. prostor 1-20 K, galerija 60 h.

Vstopnice ima v predprodaji šotarkova trafikarja v Šelenburgovi ulici. 2528

Kot mlinar

za mlenje štul, želim stopiti v službo. Ponudbe se prosijo pod „100 mlinar“ na upravn. »Slov. Naroda«. 2508

Iščem v najem ali na račun dobro

gostilno

v Ljubljani ali tudi izven Ljubljane na Dolenjskem. — Ponudbe pod „št. 37“ na upravn. »Slov. Naroda«. 2530

Išče se vojašine prost

trgovski pomočnik

za usnjarski obrt. Ozira se samo na popolnoma izvežbano moč. Poštni predal „68“. 2529

Lepi 2531

prodajalniški prostori

pripravni tudi za pisarne in stanovanje v suterenu (2 sobi s kuhinjo in pritliklinami) dajo se s 1. avgustom v najem.

Velika stanovanjska hiša

v Ljubljani, dobro ohranjena, se iz proste roke zaradi rodbinskih razmer

prodaja.

Vprašanja pod „W. 8493“ na anončno pisarno Rudolf Mosse, Dunaj, I., Seilerstätte 2. 2463

Model 1910

Edino zastopstvo znamke

KINTA

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedanjosti. 1053

Zaloga Puchovih koles.

Kolesa sprejema v popravilo, omajhranje in poplivanje ter

izposojevanje koles.

Zčna, solidna in cca izvršitev.

Karel Čamernik
Ljubljana, Dunajska cesta 9.

Ceniki zastoj in franko.

Stanovanje

s 3 sobami, če se mogoče s uporabo vrta, hiše mirna stran s 3 osebami za november.

Ponudbe pod „Profesor“ na upravn. »Slov. Naroda«. 2525

Dr. Derganc

začne ordinirati

1. avgusta.

2525

Hc II 489/10/1 2533

Dražbeni oklic

Vsled sklepa z dne 20. julija 1910 opravilna številka S 9/10/47 se prodaja dne 30. julija 1910 ob 9. dop. v Ljubljani, Jurčičev trg 3

na javni dražbi

perilo za gospode, klobuki, nogavice, prodajalniška oprava itd. Rči se smajo ogledati dne 30. julija 1910 med 8. in 9. ure dop. v Ljubljani, Jurčičev trg 3.

C. kr. okrajna sodnija v Ljubljani, oddelek V, dne 25. julija 1910.

2213

Najboljši papir za lovenje muh

12 vinarjev za dvojni list TANGLEFOOT

Engros: JOSIP TAUSSIG, Dunaj XX/I.

Št. 430/pr. 2627

Razpis.

Za pisarniško službo pri deželnem odboru kranjskem se sprejme

pisarniški praktikant

z adjutom letnih 1200 K. Za to službo se zahteva z dobrim uspehom prebiti izpit kake srednje šole.

Če dotični prosilec dokaže, da je že izvežban v politični pisarniški službi, ga bo deželni odbor eventualno takoj imenoval

pisarniškim oficijalom

z letno plačo 1600 K in aktivitetno doklado 504 K.

Prosilci za to službo naj predložijo svoje s krstnim listom, z zdravniškim izpričevalom, z dokazili o znanju slovenskega in nemškega jezika ter z drugimi potrebnimi izpričevali opremljene prošnje

do 25. avgusta t. l.

podpisanemu deželnemu odboru

Deželni odbor kranjski,
v Ljubljani, dne 22. julija 1910

Valjčni mlin v Domžalah

I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica 6.

Telefon interurb. št. 129. Telefon interurb. št. 129.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici: Boštjančič & Gradon, Stolni trg 9.

2463

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Dejanska glavnica K 1.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Rezervni fond 450.000 kron.

Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter pa **4 1/2%** Kupuje in prodaja srečne in vrednostne papirje vseh vrst po črtnem listu.

14

Lestina in tip: »Narodna tiskarna«.

6001 NA

Najbolje gumenopomočurcu nudi tvrdka

ANT-TOMEC

IZVOZ SUKNA ULKAMPOKU (Češka)

Hotel Tratnik

„Zlata kaplja“

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 27 v bližini kolesovra.

„Lepe zračne sobe.“

Priznana fina kuhinja.

Izberne pijače.

Nizka cena.

Lepi restavracijski prostori in povsem na novo urejen 1913

velik senčnat vrt.

Vsako sredo pri ugodnem vremenu velik koncert!

2525

2526

2527

2528

2529

2530

2531

2532

2533

2534

2535

2536

2537

2538

2539

2540

2541

2542

2543

2544

2545

2546

2547

2548

2549

2550

2551

2552

2553

2554

2555

2556

2557

2558

2559

2560

2561

2562

2563

2564

2565

čvoje stanovanj

v lepo leteči vili na Bledu.

Naslov pove upravn. »Slov. naroda«. 2526

Lepo podstrežno

stanovanje

bstoječe iz kuhinje, velike in manjše mansarde ter lepega predprostora, se takoj ali pa s 1. avgustom odda v vili Munska ulica št. 21.

Vpraša se v I. nadstr. 2499

Pozor, gostilniški uslužbenci!

Za novo restavracijo in kavarno „Bellevue“ na Šišenskem razgledu katera se namerava s 14. avgustom otvoriti, 2524

se sprejme več zanesljivo izurjenih plačil. natakarc, podnatakarc blagajničarka, točaje, in kuhinjsko osebje.

Sprejmejo se tudi za ob nedeljah le dobro izvežbane pomožne natakarc.

Ponudbe vpslati in predstaviti se je takoj pri Avguštinu Zajcu, restavratorju, Ljubljana, Šodna ul. 6.

2525

Nikdar več!

ne premenjam mila, odkar rabim Bergmannovo lilijino mlečno milo z lesenim konjičkom (znamka lesen konjiček) tvrdke Bergmann & Co., Dečín na L., ker je to edino najbolj učinkujoče medicinalno milo proti solničnim pegam in za negovanje lepe, mehke in nežne polti. Kos po 40 vin. se dobiva po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah itd. II 505

2526

2527

2528

2529

2530

2531

2532

2533

2534

2535

2536

2537

2538

2539

2540

2541

2542

2543

2544

2545

2546

2547

2548

2549

2550

2551

2552

2553

2554

2555

2556

2557

2558

2559

2560

2561

2562

2563

2564

2565

hišnik

z malo družino, ki mora biti zidar ali sobni slikar.

Naslov pove upravn. »Slov. naroda«. 2526

Lepo podstrežno

Automobil

za 4 osebe se po jako ugodni ceni prodaja.

Več se poizve 1528

v Sp. Šiški 220, pri Šebeniku.

Prvi slovenski izprašani

optik in strokovnjak Dragotin Jurman

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 1.

2525

2526

Stanovanja in stavbišča.

2 stanovanja z 2 sobama, in kuhinjo in 1 stanovanje s 3 sobami in kuhinjo, z lepim vrtom in s pritliklinami se odda za novemberski termin. Več lepih, solčno ležečih, suhih stavbnih parcel je na prodaj v bližini II. državne gimnazije. 2386

Poizve se: ulica Stare pravde št. 3 v pritliklju od 2. do 6. ure dopoldne,

2527

2528

2529

2530

2531

2532

2533

2534

2535

2536

2537

2538

2539

2540

2541

2542

2543

2544

2545

2546

2547

2548

2549

2550

2551

2552

2553

2554

2555

2556

2557

2558

2559

2560

2561

2562

2563

2564

2565